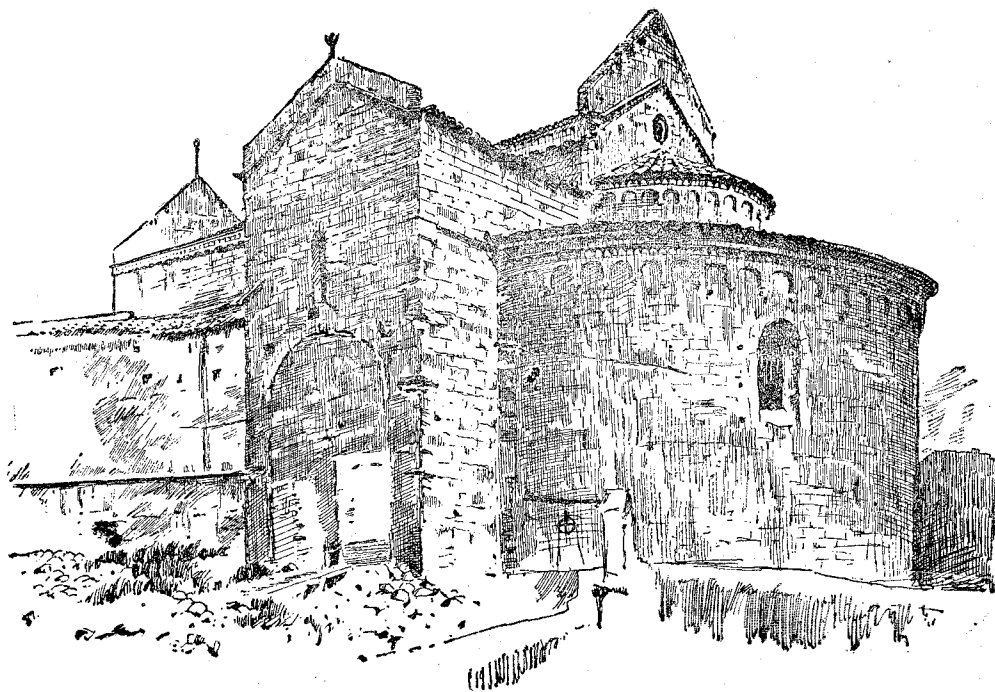

SETMANARI IL-LUSTRAT, LITERARI
Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

CATALUNYA ARTÍSTICA

BESALÚ.—Abside de la Iglesia de Sant Pere (Dibuix de M. Durán d'una fotografia de A. Massó)

CATALUNYA ARTÍSTICA

BESALÚ

Ab l'afany de mostrar á la pública atenció tot lo que de notable enclou nostra terra estimada y á fi d'anar presentant tots sos joyells artístichs, després d'haber gosat contemplant molt de lo mes notable que guarda la terra vallesana, traslademnos á Besalú y contemplém lo panorama bonich que 's desplega desde las ruinas de la iglesia dita de Santa Maria, de la mateixa població.

En primer terme, la vila agrupada á sos peus, confont sas bellas casas ab los monumentals temples de Sant Vicents y de Sant Pere, que en apretat conjunt, apenas endevinar deixan sos carrers y plassas silenciosas.

Lo Fluviá, en tant, y l'ample riera Capellada dibuixan la ratlla sinuosa de llurs llits, ensemps que s'extenen en blanca cinta las carreteras de Figueras á Olot y la de Girona, festonejadas d'arbreda, obrintse via entre xamosos conreus y desapareixent ben tost amagadas per las sinuositats del terreno. En segon terme, s'oviran onejar las verdas serretas que enclouhen la vella Besalú, damunt de las que s'aixecan magstuosament las macisas montanyas de Nra. Sra. del Mont y Basagoda, soperbos estrebs de las pirenaicas serras.

Deixarém, per fi, las tristas despullas de la Colegiata, refent en nostra imaginació son gentil temple, son artísat claustre, blancas celdas y horta perfumada, fent vots pera que la barruera cobdicia de nostres temps no acabi de destruir, com á inútils, los mutilats fragments de la comptal iglesia arxiu vivent de grans recorts per nostra terra.

Ficsémos per un moment tant sols, y encar que de una manera abocetada, de un dels principals monuments de la vila ano-

menat temple de Sant Pere que 's troba en un de sos extrems.

Construhida la obra de dit temple, se celebrá en 1003 als 23 de Septiembre la solemne dedicació, arribant fins al present sas runas, després d'haber possat en ell un seguit interminable de fets que molt figuren en l' historia de la nostra terra.

Lo mes notable de Sant Pere, es l'ábside, semblant, si be superior, al de Sant Martí Sarroca. Per aixó l'insertém avuy en nostras planas. Fent constar solsament que la fábrica de Sant Pere de Besalú es de las més notables obras del sigle X, que hi há á Catalunya, y en la que s'hi pot estudiar un model acabadíssim de la arquitectura patria. Com alada en dit sigle, conserva la tradició clássica en son conjunt y en sos elements, y no 's presenta sa noble construcció com un barruer ensaig de mans inexpertas, sinó que s'ostenta robusta, valenta, segura de si mateixa, retrayentnos sa filiació dels superbs estils clássichs. En lo temple de Sant Pere de Besalú s'hi esmenta ab tota sa puresa lo tipo de las antigas basilicas cristianas que han donat lo canou, podriam dirne, pera la construcció de las fábricas religiosas de la edat mitjana; aixó es, tres naus desarrollants dintre un paralelógram, tenint per cap la semicircular ábside.

El Vallés en la guerra contra en Joan II

La Comarca del Vallés es, després de Barcelona, la que mes s'ha distingit en totes les guerres y revoltes que han tingut lloch en Catalunya, pero especialment en l'alçament contra En Joan II, de triste recordanga per tots los bons catalans.

Aixís 'l veyém alsarse com un sol home als crits de «¡Visque D. Carles! muyren los mals aconcellats!», y quan després de la mort d'aquell desgraciat princep la reyna Joana Enriquez, la mala concellera de don

Joan II y madrastra del de Viana se presenta en el Vallés de pas pera Barcelona, el 26 de Maig de 1461, y tracta d'aturarse en Tarrasa pera menjar, se li tanquen les portes y sent tocar á Somatent; vol refugiarse en Caldas de Montbuy, pero es treta de la mateixa ignominiosa manera als crits de «Muyra la mala mare» y no té altre remey que fugir del Vallés y dirigirse á Martorell, pera passar á Vilafranca. ¿Quina fou la comarca de Catalunya que rebé de semblant manera á la madrastra d' En Carles? Sols Barcelona y el Vallés, per desgracia. Si las altres comarques haguessen seguit lo nostre exemple, la causa de Catalunya hauria triomfat.

La ignominiosa expulsió de Na Joana del territori del Vallés, es un dels fets més capdals y que més caracterisen á aquesta comarca.

Declarada la guerra, gran part de Catalunya se separá de la obediencia de don Joan II, donant la corona catalana á Enrich IV de Castella. Aleshores comengaren una serie de fets favorables uns y contraris altres á nostres armes, qual teatre principal fou la comarca del Vallés efecte de sa situació y decidit apoyo á la causa de Barcelona.

Aixís veyém en lo mes de Septembre de 1462 á la reyna Joana y al compte de Foix ab un exercit de vuyt mil homens, francesos y gascons la major part, qui havent deixat Girona, se'n entran pel Vallés, apoderantse de totes ses viles y castells, després d'enérgica resistencia. Pero fou una victoria pasatjera, donchs lo 28 de Desembre del mateix any, ja fou reconquistat lo castell de Moncada, y 'l de La Roca fins á 19 d'Abril de 1463, tornant a quedar el Vallés net d'enemichs.

La diplomacia conseguí lo que no havian lograt les armes, y feu renunciar á N' Enrich IV de Castella, la corona catalana; pero no 's desanimaren per ço 'ls catalans, sinó que en son nom la generalitat, nombrá á En Pere, Condestable de Portugal, net del compte d' Urgell Jaume el «Desgraciat». Baix la direcció d'aquest la guerra prengué un aspecte favorable als catalans, pero aquesta vegada no servint la diplomacia se feu us del veneno, y el desgraciat Condestable morí en «la Casa gran» de Granollers als 29 de Juny 1466.

La lluyta no cedi per ço, y la corona s' entregá á Renat d' Anjou, de la familia

real d' Aragó; emprenentse ab mes coratge la lluyta.

Granollers feu grans despeses pera reparar sos murs, aplegar quantitats de pólvora y materials de guerra puig eran coneguts, los propósitos de D. Joan II de envahir el Vallés y á sitiar á Barcelona.

En efecte, l' any 1467, se posá al front de un nombrós exercit, y vehent los Concellers de Barcelona com s' aparellava pera anar á Granollers, donau avis als Jurats d' aquesta vila, en data del 10 de Febrer, pera que 's guarden y defensen, prometentlos la immediata ajuda de Bofillo de Judice y Bertrán de Armendariz, los qui tenian ordre de baixar del Ampurdá ab les tropes de son comandament (1).

Lo dia següent, 17 de Febrer, Joan II (qui desde Sant Cugat del Vallés havia partit á Sabadell, hont per alguns partidaris seus li foren obertes les portes de la vila amparantse d' ella sens combat) se trobava senyor de Montmeió y d' altres poblacions del Vallés qui no tenien ni muralles ni castells. Lo propi dia una escuadra de vuyt vaixells á les guaytes de Montjuich ab intent de bloquejar per mar á la capital catalana.

Arribats los reforços de Bofillo y Armendariz, lo rey Joan emprén forçosa retirada á Sant Cugat ab sos sis cents caballs, hont se fortificá, esperant d' un moment á l' altre l' arribada de son fill bastart, lo Mestre de Calatrava, ab altres dos cents caballs mes.

En eixa disposició estava lo primer de Mars, dampnificant á Barcelona, ja trencantli l' aygua de la cequia y privantla de moldre, ja per altres vies y maneras.

Suposém que, en aquesta época, los catalans perderen á Granollers, per més que positivament s' ignora la manera com lo fet succehi. A Pera Joan Ferrer li pertoca, en Juliol de 1467, la empresa de retornar á obediencia de Catalunya á la dita vila la qual tenia estretament assitiada. Com les forces de que disposava fossen insuficients pera recobrarla, amurallada com era la vila y segurament ben guarnida los Concellers de Barcelona li trasmeteren un reforç de gent, comenat per mossen Bellloch. En lo dimars 3 d' Agost, Ferrer havia tro-

(1) En aquesta relació de la guerra contra don Joan II, seguim al erudit historiador Carreras y Candi (Pere Joan Ferrer, militar y senyor del Maresme).

vat meli de que alguns de la vila li franquiejessen lo portal y aquell mateix dia, al arribar lo dit Bell-lloch, á son camp, lo veu ja ensenyorit de Granollers.

Una vegada dins la vila, tractá de posarhi ordre. Alguns habitants de Granollers, segutament los partidaris del rey Joan II, organisadors de la sua defensa y tal vegada causats de sa pèrdia, foren enpresonats y portats á Barcelona y entregats pera sa guarda y custodia á Bofillo de Judice. Sis foren los enpresonats y entre ells, tres dels jurats de la vila.

Pera poguer avisar als pobles del Vallés la proximitat ó vinguda d'exèrcits enemichs, s' havia establert un servey de guaytes ó vigilancia desde 'l cim de Sant Llorens del Munt fins á les montanyes de Papiol. Devian contribuir á aquesta vigilancia tots los pobles del Vallés, mes á despit de la disposició del Lloch-tinent, aquestos feren 'l sort (19 de Septiembre de 1469) disposant la multa de 20 florins d' or als qui rehusessen tornar en dita guayta. Un párrafo d' aquest document diu: «A memoria havemnos en dias passats per donar ordre á la bona custodia é defensa de totes aqueixes províncies de lobreguat e de Vallés».

Un párrafo de la carta de Joan Matheu, síndich de Barcelona, als Concellers, en viada desde Girona, diu: «... mes valia que la gent darmes passás per terres de enemichs, e que passant per Valles no podia res gonyar, e passant per los enemichs molts lochs se darian: e es veritat que la gent darmes quey eran troben pler de passar per Valles, e mes rahons hi feyen alguns catalans quey eran que no lo francesos...» De lo qual se deduheix que 'l Vallés se mantenía fael á la causa catalana y estava net d'enemichs.

Lo duch d' Anjou morí en Desembre de 1470. y cansats los pobles de tantes lluytes y revoltes comensaran á retornar á la obediencia de D. Joan II. El 14 de Octubre de 1471 s' entregá Sant Cugat del Vallés; el 17 se rendí Sabadell «sens colp ne costada» segons expressió del Dietari de la generalitat; y á pesar d' aquestos fets que no permetien tenir la més petita esperanga als rebelats, Granollers no obrí sas portes al exèrcit real fins al 29 de Novembre; y el Castell de La Roca s' aguantá fael y en peu de guerra fins á principis del any seüent. Durant tota aquesta guerra civil la comarca del Vallés patí moltíssim; basta pera

convénces, donar una mirada al Dietari de la Generalitat; pero gracias á ella, Barcelona pogué resistirse, puig d' haver seguit el Vallés l' exemple d' algunes altres comarques, que no es d' aquest lloch citar, la guerra no hauría durat tant.

N. FONT Y SAGUÉ.

LO NIU

A mon estimat amich N. F. y D.

Hi ha una cansó, ignorada
que canten los aucells;
es Deu qui 'ls hi ha ensenyada....
no mes ia saben ells.
Tot just los naixen plómes,
l' aprenen á cantar.....
pera saberla 'ls homes,
se posan á estimar.

Aquells que l' han sentida,
son del amor cautius;
en l' arbre de la vida,
l' amor hi penja nius.

Avuy, que en una branca,
tú hi has guarnit lo teu,
escolta humil y franca
nostra amistosa veu.

Tres cordas amagadas
hi ha dintre l' esperit;
es Deu qui 'ls hi ha posadas...
—¡Féulas vibrar! ... ha dit....

La de la *Fé* y la *Patria*
vibrava en lo teu cor;
no mes per tu, faltava,
la corda del *Amor*.

Es la mes dolsa fibra.....
quo 't sents avuy felis?.....
la corda que are vibra,
¡que sempre vibri aixís!....
¡Deu guarde á la parella!....
y 'l *Niu* de sos amors:
que l' esperansa bella,
lo guarnirá de flors.

M. M. B.

8 Juny 1893.

CRÒNICA

Seguint nostre lema de anar avant, en pró dels interessos tots de nostra comarca benvolguda, procurant correspondre al favor que 'l públich nos dispensa, avuy introduhim altre millora en nostre setmanari; augmentant las planas de son text, y posantlo en forma de follet ab escobertas. Altras milloras tenim en projecte; mes com nos agrada fer lo que dihém avuy ni há prou ab aixó, pera demostrar, á nostres llegidors que procurém correspondrer á l'ajuda que 'ns prestan en nostra empresa.

Ab aquest objecte de anar avant, y tantant ab la pública consideració, arribarém á lograr que sia nostre setmanari un digne y genuí representant del nom que porta.

S' ha precedit á la recomposició de la baixada de *c' an Martorell*, compresa en lo trós de carrer del Mitj-día que va, del carrer Nou al del Padró. Millora és aquesta que aplaudeix la vila tota.

L' article que tenim avuy la honra de insertar, es un fracment del treball *El Vallés* de nostre apreciat amich D. Norbert Font y Sagué, qui com ja saben nostres llegidors guanyá dit treball, un dels premis en lo darrer certamen de Granollers.

Al agrahirli la distinció ab que habem sigut honrats, al insertar part de son treball inédit en LA VEU DEL VALLÈS li doném las més expressivas gracias.

S' ha constituhit en Barcelona una corporació anomenada *Foment Fotográfich de Catalunya*, qual objecte es lo de coleccionar per medi de la fotografia, tot lo bó y notable de nostra terra, ja sían monuments, paisatjes, etc., dignes d' admiració y estudi. Té tota la documentació en nostra llengua, haventse instalat interinament en lo *Centre Excursionista de Catalunya*.

Los autors dramátichs catalans han acudit al Ajuntament de Barcelona pera que patrocini la creació de un *Teatre Catalá* tal com reclama l' importancia de las lletras pátrias.

Sembla que l' Ajuntament ha acullit bé aquesta idea. Molt nos alegraríam que prompte 's realissés.

L' expedició artística que fá uns cuants anys verifica l' "Associació dels coros de Clavé" á algunas de las regions espanyolas, será aquest any á últims del vinent mes de Juny, habent elegit las poblacions de Pamplona y Vitoria pera celebrar en éllas las festivals.

Lo diumenge, conforme ja diguérem, tingué lloch en lo local de la escola pública de noys la reunió de vehíns pera treurer la mendicitat pública en aquesta vila.

En ella s' acordá privar á tots los pobres forasters demanar caritat per nostres carrers, y procurar ferne solsament als que viuen en la població.

Ha visitat nostra redacció lo primer número de "Lo Tap de Suro" periódich satirich, humorístich y literari que veu la llum á Agullana.

Se declara defensor de l' industria tapera.

Está escrit en nostra llengua, habenthi algun treball del distingit novelista pirenench nostre bon amich en C. Bosch de la Trinxeria.

Al retornarí lo saludo que á la premsa dirigeix, no cal dir que desitjantli molts anys de vida, queda establert per nostra part lo cambi.

LA VEU DEL VALLÈS s' honra en tenir lo cambi ab las següents publicacions que fins avuy (després de las ja consignadas en lo número 6) han visitat nostra redacció, á quinas com pera nosaltres desitjém molts anys de vida.

Diari

Lo Somatent, de Reus.

Setmanaris

El Eco de Sitjes; *La Tomasa y Revista Popular*, de Barcelona; *El Eco de Badalona*; *Revista Gallega*, de Coruña.

Quinzenaris

L' Art del Pagés, de Barcelona.

Mensuals

Revista Médica Rural, de Blanes; y *Las Ciencias Médicas*, de Barcelona.

Al agrahir las frases encoratjadoras que algunas de las ditas publicacions nos dedican, los hi enviém lo testimoni de nostra simpatía

Moncada.—Lo Monte-pío de S. Sebas-

tiá de aquest poble celebrá la festa del seu sant titular ab profesó y ofisi, corrent la orquesta y veus á cárrech de 'ls Gonzalez de Barcelona, y lo sermó lo féu lo jove y ja distingit orador sagrat el Rvt. D. Joan Vives, coadjutor d' aqueixa parroquia y á quals funcions assistí lo magnífich Ajuntament en corporació.

En la Junta general que celebrá enguany dit Monte pío s' acordá per unanimitat la compra de un pendó negre per acompanyar en son enterro als socios que morin. També nombrá vice-president pera entrar de President lo any que vé al conegut y estimat propietari y veterinari D. Joan Roca y Tiana.

Lo Rvnt. Cura-párroco de aquesta, zelós de la gloria de Deu y bé de las ánimas, ha establert en aquesta parroquia, la *apostolat de la oració*. També treballa pera que en la Cuaresma vinent tinguém la Sta. Missió, de la cual esperém, ajudant Deu, abundants fruits, dada la índole de 'ls moncadenchs, y lo afany ab que tant nostre benvolgut Párroco, com son digne coadjutor treballan pera fer de sos feligresos veraders fiels.

Santa Perpétua.— Després de pasar bastant temps tot lo dia ab pluja menuda, deixant los carrers casi intransitables á causa del fanch, la nit del divendres de la setmana anterior á aquesta pasada feu un vent tant fort que algunas personas de edat temian que no fós com al que féu per la diada de Sant Félix. Afortunadament mimbá lo vent á la matinata y nos deixá com á recort un fret, que no se pot surtir de casa que no baige un ben arrupit.

Mollet.— Dono las més expresivas gracias al meu consoci excursionista don Jaume Maspons y Camarasa per la *excursió subterrànea* que 'm dedica en LA VEU DEL VALLÉS. Treballant com ell, los que poguém, retratarém, mediant Deu, lo que ha sigut y és lo nostre benvolgut Vallés: confiant redundará també en benefici de nostra tant aymada Catalunya.

En lo dia de Sant Sebastiá hi hagué ofici; pero lo poble, com cada any, treballa.

Durant los dias de la Festa Major hi hagué ofici tocant en lo del dia primer los "Chapins" de Sabadell, de la societat la "Paz" y en lo segon los "Monners" de Barcelona, de la societat la "Concordia".

La nota principal fou la benedicció é instalació del Santíssim Sacrament en la capella

construida de nou, verificadas per lo canonge y arxipreste de la Catedral de Barcelona Doctor Eduardo M.ª Vilarrasa, que ja havia sigut Rector d' aquí, acompanyat en tots los actes per los senyors Rectors de Sant Fost, de Montmeló, lo representant del Degá de Granollers Rvnt. D. Miguel Morató, Rvnt. Ecónomo d' aquí y las autoritats municipal y judicial.

Lo divendres á la tarde fou ferit gravement ab instruments contundents lo guardiá vehí de Parets, Jaume Guardia. Hi há dos pastors anomenats Manresans presos, que 's diu si foren los agressors.

S' instruheix lo corresponent sumari.

TEATROS

Lo dimars diada de la Mare de Deu de la Candelaria en lo teatro del *Centre Catòlich* d' aquesta vila, tindrà lloch una escullida y variada funció.

Se posarán en escena las divertidas y sempre aplaudidas pessas *La Repartidora* y *La Colometa* y s' estrenerán en aquesta vila los dramas *Cor de roca* de un aplaudit autor, y *Mestre Olaguer* del eminent dramaturg D. Angel Guimerá.

Donat aquest variat programa, és de creure que la sala d' espectacles de dita societat se veurá sumament concorreguda.

L' ESTISORAYRE.

SECCIÓ AGRICOLA

Vins de Marca

Ab aquest epígrafe s' ha publicat en varios periódichs, firmat per D. Manuel Raventós, de Sant Sadurní de Noya, un valent y enérgich article en lo que fá constar y comenta la disposició del Sr. Ministre de Foment en la que, segons se diu, s' ha abu-

lat lo registre de variass marcas que s' han concedit á culliters de vins.

«De avuy en endevant lo fabricant de vi artificial—diu lo Sr. Raventós—podrá registrar sa marca, com pogué sempre, pero no 'l culliter de vins naturals si no 's matricula com á fabricant.»

«Coneixém viticultors espanyols que tenen sas marcas registradas en l' extranjer, y no han pogut lograrho en nostre desgraciada Espanya.»

«¿Es pots'er un títol infamant lo de culliter de ví, que no tingui las mateixas prerrogativas que 'l fabricant de vi?»

«Aquest es lo colm dels absurdos.»

Y despres de ferhi, sobre 'l particular, atinadas consideracions afegeix.

«En todas las reuniones agricolas s' han aixecat crits demanant la persecució d' aquells industriass que sens contribució territorial, sense ceps, ni jornalers que un dia y altre dia vagin preparant la vegetació de la vinya, la maduració dels rahins pera lograr aquell vi pur, higiènic, que 'l ciutadá consum pocas vegadas; contra aquell industrial que no te pedregadas, ni mildiu, ni oidium, ni filoxera, ni paga una anyálitat de contribució per cullita, puig que cull tres centass vegadas al any; en todas las reuniones agricolas, y en tots los Circuls, s' ha repetit que 'l culliter devia elaborar bé sos vins com á Fransa, crearse marcas bopias com lo Chateau L' Affite, Chateau Margaux, etc., etc., á fi de que 'l consumidor pogués trobar vi pur, y 'l viticultor pogués pagar sa contribució, essentli un estímulo veure son nom de culliter com garantia de la puresa de sos caldos, y ara, després de tot, los que ja comensan a tenir acreditada una marca, ¿s' han de matricular ab l' odiós títol de fabricant de vi, pera que 'l Tresor percibeixi uns pochss centenars de pessetas, que son una verdadera miseria?»

«Sempre 's parla d' afavorir á la agricultura, y se li posan travas per tots costats: al pobre agricultor que avansa un pas vers lo progrés, li surt al moment un jalto! que l' obliga á la rutina.»

Si, Sr. Raventós, trist és confessarho mes aixís és.

Mes ab tot per alguna cosa ha de valer la veu de la justicia y de la dignitat ofesa y per aixó, nosaltres sempre atents al cos-

tat de tot lo que interessi tant directa com indirectament á nostras manifestacions y en especial la Agricultura surtirém sempre á la defensa de tot lo que tendeixi á son desentrotllo y prosperitat.

Meditin los directors dels grans centres ahont los grans propietaris agricultors se trovan, y auém tots á la una en pró de la nostra desgraciada agricultura.

Mercat de Granollers del dia 28

Blat, 17 ptas quartera; blat de moro, 9 y 1/2; favons, 12; monjetas gabatxas, 19; patata blanca, 12 rals quintá; vermella, 16.

Hi ha tendència á baixar los preus; no obstant, de la monjeta rónega li ha qui n' ha demanat 9 dnros, arribantse 'n á prometre 'n vuit.

La concurrencia escassa, á causa del mal temps.

Granollers.—L' estat de nostre benvolgut senyor Rector, Mossen Pere J. Barba, no és tant grave com dias passats, essent bastant satisfactori.

Fém vots á Deu per la salut de nostre apreciat amich y digne Degá del Vallés.

Després de moltas dilacions, sembla que 's pot donar com á segura dintre de pochss dias la aparició del número extraordinari de la revista *La Enciclopedia*. Dit número que estaré destinat á commemorar lo certámen literari verificat en aquesta vila durant la festa major passada, creyém cridaré poderosament la atenció pública honrant á nostra vila y en especial á son digne director nostre bon amich don J. Vidal y Jumbert.

Santoral de la Setmana

FEBRER

Dillúns 1.—St. Ignaci y St. Cecili bs. y mrs.

Lluna nova á las 8 h. 1 m. de la nit, en Aguari.

Eclipse anular del Sol, invisible en Catalunya

Dimárs 2.—✠ LA PURIFICACIÓ DE NTRA. SRA. y St. Corneli Centurió b. y cf.

Dimecres 3.—St. Blay b. y mr., lo Beato Nicolau de Longobardo minim y cf. y St. Oscar.

Dijous 4.—St. Andreu Corsino y St. Rembert bb. y cfrs.

Dicendres 5.—Los Sants mrs del Japo y Stas. Agata y Calamanda vgs. y mrs.

Dissapte 6.—Stas. Dorotea y Revocata mrs.

Diumenge 7.—Ntra. Sra. de la Bonanova, St. Romualdo ab. y St. Ricardo rey.

Firas desde 'l dia 1 al 7 de Febrer

Dia 1.—Cervera.—2, Sta. Coloma de Centelles, Calonge, Molins de Rey, Pobla de Claramunt y Sant Llorens dels Piteus.—3, Cubells.

Festas majors desde 'l dia 1 al 7 de Febrer.

Dia 2.—Labern.

TRENCA-CLOSCAS

TARJETA

Marieta Dalunt Difol

Formar ab aquestas lletras lo titol de una pesa catalana.

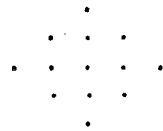
V. M. M.

XARADA

Ab *prima* y *tersa* lo caldo se sol tot sovint donar, calentantse ab *dos* á diari, y 'l tot estimat lector fou polítich funcionari.

PURITANI.

ROMBO

Sustituhir los punts per lletras de manera que llegint vertical y horisontalment digan: primera ratlla, consonant.—Segona, part del Océa que s' introdueix per los continents.—Tercera, nom de persona.—Quarta, licor.—Quinta, consonant.

R. AREBIR L.

TARJETA

Adela Medu

Formar ab aquestas lletras lo nom de un drama estrenat á Ripollet.

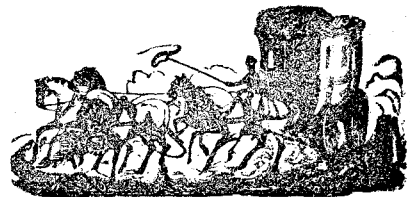
RAMONET BERARI Y TEBOLL.

SOLUCIONS AL TRENCA CLOSCAS ANTERIOR

Geroglífich.—Per cocas Reus.

Xarada.—Moralitat.

Tarjeta.—Terra baixa, Mar y Cel.

CORRESPONDENCIA

Se contestará en lo número vinent.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.-Sabadell.